

Ο Ομπάμα και η ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο πρόσφατος λόγος του Ομπάμα, στη Στρατιωτική Ακαδημία του West Point, επιβεβαιώνει απόλυτα την ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης, όπως την έχω περιγράψει επανειλημμένα από τη στήλη αυτή. Όπως τόνισε στο λόγο του ο εγκληματίας πολέμου (Λιβύη, τηλεκατευθυνόμενα αεροπλάνα-δολοφόνοι, Γκουαντάναμο κ.λπ.) και...Νομπελίστας Ειρήνης, «η Αμερική δεν αγωνίζεται απλά για τη σταθερότητα και την απουσία συγκρούσεων, ανεξάρτητα από κόστος. Αγωνίζεται επίσης για μια πιο διαρκή ειρήνη, που μπορεί να είναι μόνο το αποτέλεσμα της παροχής ευκαιριών και ελευθερίας παντού στο κόσμο». Με άλλα λόγια, μια πιο διαρκής ειρήνη μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσα από την παγκόσμια επέκταση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, όπου οι ελεύθερες αγορές (κεφαλαίου, εμπορευμάτων και εργασίας) είναι το μαγικό ραβδί που μοιράζει ευκαιρίες και ελευθερία. Και για να μην αφήσει καμιά αμφιβολία εξήγησε ακόμη σαφέστερα τι εννοεί: «η στήριξη της Αμερικής στη δημοκρατία και στα ανθρώπινα δικαιώματα ξεπερνά τον ιδεαλισμό —στην πραγματικότητα αφορά την εθνική ασφάλεια. Οι πιο στενοί μας φίλοι είναι δημοκρατικές χώρες που είναι πολύ λιγότερο πιθανό να ξεκινήσουν πόλεμο σε σχέση με τα μη δημοκρατικά καθεστώτα. Οι ελεύθερες και ανοικτές οικονομίες έχουν καλύτερη αποδοτικότητα και γίνονται τελικά αγορές για τα προϊόντα μας. Ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα είναι το αντίδοτο στην αστάθεια και τις αδικίες που τροφοδοτούν τη βία και τη τρομοκρατία».

Έτσι, ο Ομπάμα, αρχικά, έκανε καθαρότερη από κρύσταλλο την αλήθεια του: ο στόχος της «ελευθερίας» και των «ευκαιριών» που προσφέρει η επέκταση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης —για την οποία αγωνίζεται η Αμερική, σαν ηγέτιδα δύναμη μέσα στην Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) που αποτελείται βασικά από τις χώρες της «Ομάδας των 7»— είναι ο ...μπεζαχτάς («οι αγορές για τα προϊόντα μας»). Στη συνέχεια, δεν δίστασε, με απίστευτο θράσος, να διακηρύξει ότι οι «δημοκρατικές χώρες» είναι πολύ λιγότερο πιθανό να ξεκινήσουν πολέμους από τις μη δημοκρατικές. Και αυτό, όταν η «δημοκρατική» Υ/Ε, με επί κεφαλής τις ΗΠΑ, ξεκίνησε, στην περίοδο από την ανάδυση της Νέας Διεθνούς Τάξης (ΝΔΤ) της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, εδώ και τρεις δεκαετίες περίπου, σειρά πολέμων (Γιουγκοσλαβία, Αφγανιστάν, Ιράκ, Λιβύη) —πέρα από τους «πολέμους διά αντιπροσώπου» στη Συρία και την Ουκρανία που ακόμη συνεχίζονται— με εκατομμύρια θύματα σε νεκρούς, τραυματίες και ξεριζωμένους.

Όμως, από την άλλη μεριά, δεν είδαμε κανένα από τα καθεστώτα που η ίδια Υ/Ε χαρακτηρίζει «μη δημοκρατικά» (Ρωσία, Κίνα, Β.Κορέα, Κούβα, Βενεζουέλα κ.λπ.) να ξεκίνησαν κάποιο αντίστοιχο πόλεμο, όχι σε χιλιάδες μίλια μακριά από την περιοχή τους, όπως κάνει η Υ/Ε, αλλά ούτε καν στη γειτονιά τους. Αντίθετα, η Υ/Ε δεν διστάζει να περικυκλώνει τη Ρωσία με χώρες-προτεκτοράτα της, με τελευταίο παράδειγμα την Ουκρανία, όπου ήδη εγκαθιδρύει νέο προτεκτοράτο, το οποίο σύντομα θα ενσωματωθεί στην ΕΕ και αργότερα ίσως και στο ΝΑΤΟ. Δεν είναι λοιπόν περίεργο ότι ο Ομπάμα δήλωνε προχθές στην Πολωνία ότι «ο λαός της Ουκρανίας προσπαθεί να φθάσει την ίδια ελευθερία και ευκαιρίες που γιορτάζουμε σήμερα εδώ —πράγμα που το αξίζει». Και, σε ένα κρεσέντο θρασύτητας, έφθασε στο σημείο να διακηρύσσει ότι «οι ημέρες των αυτοκρατοριών και των σφαιρών επιρροής τελείωσαν. Δεν πρέπει να επιτραπεί στα

μεγαλύτερα έθνη να καταδυναστεύουν τα μικρά, ή να επιβάλλουν τη θέλησή τους με τα όπλα, ή με μασκοφορεμένους που καταλαμβάνουν κτίρια».

Προφανώς, οι ΗΠΑ και τα άλλα μέλη της Υ/Ε εξαιρούνται των κανόνων αυτών αφού, μόλις πριν λίγους μήνες, έκαναν επιτυχημένο πραξικόπημα «από τα κάτω» στην Ουκρανία για να την ενσωματώσουν στη ΝΔΤ, με τη χρήση ενόπλων μασκοφόρων που καταλάμβαναν δημόσια κτίρια, και επιδίδονται από τότε σε σφαγές του πληθυσμού, χθες στην Οδησό και την Μαριούπολη και σήμερα την Αν. Ουκρανία, εναντίον οποιουδήποτε αντιστέκεται στη ΝΔΤ. Και, φυσικά, η Υ/Ε δεν έχει καμιά αντίρρηση να συνεργάζεται με (πραγματικά ένοπλα) φασιστικά τάγματα εφόδου για να μετατραπεί η Ουκρανία σε προτεκτοράτο, ενώ παράλληλα σε άλλες χώρες, που είναι ήδη προτεκτοράτα της, φυλακίζει αυτούς που χαρακτηρίζει ως φασίστες και δεν είναι πιστοί οπαδοί της, ακόμη και αν έχουν μόνο ...κυνηγετικά όπλα.

Άλλωστε, με το «δημοκρατικές χώρες» ο Ομπάμα απλά εννοεί τις κοινοβουλευτικές Χούντες που έχει εγκαθιδρύσει παντού η ΝΔΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, όπου τοπικές ελίτ επαγγελματιών πολιτικάντηδων έχουν το «franchise» της Υ/Ε, δηλαδή την προνομιακή άδεια πώλησης «ελευθερίας και ευκαιριών» σε κάποια περιοχή —όπως αντίστοιχη άδεια έχουν οι ντόπιες επιχειρήσεις, παραρτήματα των πολυεθνικών, για την πώληση αγαθών και υπηρεσιών. Η άδεια αυτή συμπληρώνεται με την αποφασιστική βοήθεια των ΜΜΕ της «διεθνούς κοινότητας» (δηλαδή των ελεγχόμενων από την ίδια Υ/Ε), καθώς και των ντόπιων ΜΜΕ που μπορούν να αναδεικνύουν ως Πατέρες του Έθνους ακόμη και «Ποτάμια» από αρχολίπαρους μιντιακούς αστέρες και «διανοούμενους».

Εντούτοις, σε ένα πράγμα είχε δίκιο ο Ομπάμα, όταν ρώτησε ρητορικά «πώς μπορούμε, στον 21ο αιώνα, να επιτρέψουμε τις σκοτεινές τακτικές του 20ου»; Πράγματι, μετά το Ιράκ και το Αφγανιστάν, όπου η Υ/Ε επέτυχε μεν τους στόχους της να ανατρέψει ένα εθνικοαπελευθερωτικό καθεστώς (Μπάαθ) και ένα φονταμενταλιστικό (Ταλιμπάν) που αντιστέκονταν στην ΝΔΤ, αλλά με πολύ σημαντικό «κόστος» σε δικές τους απώλειες, ανέτειλε μια νέα τακτική ενσωμάτωσης χωρών στη ΝΔΤ. Έτσι, η «εποχή Ομπάμα» περιλαμβάνει ένα συνδυασμό κάποιου είδους «εκδημοκρατισμού» (με την παραπάνω έννοια της κοινοβουλευτικής Χούντας, π.χ. Τυνησία, Αίγυπτος) και προσχεδιασμένης εξέγερσης που τελικά καταλήγει ένοπλη (Λιβύη, Συρία, Ουκρανία). Η νέα τακτική, με την βοήθεια και της εκφυλισμένης «Αριστεράς» που υποστήριξε όλες αυτές τις εξεγέρσεις, με αποτέλεσμα να μην έχει γίνει ποτέ ούτε μια μεγάλη διαδήλωση ενάντια στην Υ/Ε και τις σφαγές που οργάνωσε σε όλες αυτές τις χώρες για να τις ενσωματώσει στη ΝΔΤ, έχει ήδη οδηγήσει σε δραματικές αλλαγές, και εάν η Ρωσική ελίτ τελικά υποταχθεί στην Υ/Ε, η παγκόσμια μονοκρατορία της θα είναι απόλυτη και μόνο η αντίσταση των Λαών θα μπορούσε να την καταργήσει...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_06_15.html